

Redactat de **NICU STEJEREL.**
Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.
Toate manuscrisurile să se trimită la adresa aceasta.

Cinci nemesi noi din Budapesta.

Mórit, Izrael, Náczi, Izidor și Naftalin.

Zilele trecute -- după cum a anunțat Monitorul oficial -- au fost numiți cinci nemesi noi, pentru meritele lor patriotice. Dăm aici fotografia lor foarte bine reușită.

Conferința învățătorilor din Arad.

— După notițele stenografice ale Cucului. —

Învățătorii din tractul Aradului, și-au ținut conferința brumată de toamnă în Arad, la 25 Octombrie a. c., în școala învățătorului George Popovici.

După program, ca de regulă, a urmat la 8 oare «participare la chemarea Duhului Sfânt». S'au prezentat: președintele general Iosif Moldovan, președintele parțial Ion Vancu, Giura Petrovici, Cucu și Turturilă și două mironosițe. În numele acestora a chemat pe «Duchul Sfânt», părintele Traian Vășian, parohul Aradului, în frunza de față a Domnului protopop Vasile Heles și a simpaticului Vălărică — Părintele Vășian, cu vocea-i destul de aspră a chemat pe «Duchul Sfânt», dar scotă știind că dascălii și așa destul de «luminați», de o parte, iar de alta, fiind ocupat cu aranjarea unui «Purgator» pentru păcătoșii politici greco-ortodoxi, n'a mai avut vreme să facă paradă în biserică goală din Arad, ci și-a căutat de treabă.

După chemarea «Duchului Sfânt», a urmat chemarea lui Vălărică — cronicul. Această chemare a făcut-o precautul preș. gen. I. Moldovan, care știe, că pe lângă învățatură, trebuie să te îngrijești și de gură, — și a zis lui Vălărică:

— «Du-te pînă la ospătăria lui Grosz Lajbis...»

Giura Petrovici, (gîndind că-l trimite după dascăli să-i cheme la conf.) intrerupe: «Acolo nu-i mai găsești!...»

Joșca: (cătră Petrovici) Pe cine?...

Giura: Pe învățători — că s'or fi respirat!...

Joșca: (rîzînd) Al... Voi acolo ați ținut mai întii chemarea «Sfintului Spirit?»... (cătră Vălărică): mergi și spune lui Grosz, că acolo vom fi la banchet!...

Dela biserică ne-am dus la școală. Ca să arătăm că sintem mulți, Joșca a propus să mergem în șirul (marșul) gîștelor: unu după altu. Și toți am primit. A și fost un marș triumfal. Fratele Gligor «Papălapte» (să nu se supere dar așa-l știe tot Aradul) poate mărturisii, că el ne-a văzut — și s'a mirat!

Cînd am intrat în școală, ne-am trezit șapte înși. Tocmai destui: din 35.

Ne-am aliniat toți în bănci — la dosul copiilor. Cucu s'a alinat pe o cloambă lângă cup-tor, că era cam frig pentru penele lui.

S'a început prelegerea din «onomimică!».

Dar vă rog să fiți cu răbdare pînă la cealaltă Duminică, că atunci:

(Va urma).

Negustorii cînd se laudă...

— Domnule, în biroul meu s'au folosit peste 3000 de sticle cu cerneală, pe an.

— Și în biroul meu am economisit tocmai atîtea, numai prin faptul că am îndemnat pe funcționarii mei să nu pue banetul pe i.

Cucu la Vasiova.

IV

Și acum cucule iubit
Ști bine cum am vorbit
Mai întii cu preoțelul
Și acum cu dascălul
Să-i cînti cu glas de tenor
Domnului învățător
Care ori cînd îl vei căuta
La crîsmă îl vei afla
Cu litruța de vin bun
Dela birtaș din podrum
Și bea pînă se turtește
De școlari nu să îngrijește
Că cînti mîndra de zi,
La birt pe el îl vei găsi
Că se 'nbată, Doamne, tun,
Pînă 'și dă cu nasu 'n drum
Și de vede vre-un creștin
De loc cere un deți de vin,
Că Gheorgița lui la școală
Învată de se omoară
Să cuvine ca creștin
Să plătești un deț de vin.
Așa azi și așa mîine
Școala tot făr el rămîne,
Că nu-i ont să îndrăznească
Pe dascăl să-l ocărească
De ale lui șapte urite
La popor batjocurite.
Că oamenii mai toți din sat
Copii lor i-au luat
La altă școală iau dat
Măcar școală unguerească
Mai mult ca să procopsească
Că cu învățatura lui
Nu să duc nici dracului,
Nu să duc că nu să pot,
Sînt tîmpiti cu el cu tot
Dela școală pîn la birt,
După vin și după spirt
Dela birt pînă la ducheam
După țigări și duhan
Și cum dă pe inserat
Pleacă la muieri prin sat,
Sare garduri, sare porți
Tată mare cu nepoți.

Și acum dragă cucule
Ia mai sta și nu te duc
Că mai am ceva de spus
De Petru lu Mitru Rus,
Petru-i sculptor cum gîndești
La lucruri bisericesci
Fiind lipsă și la noi
Popa Petre așa voi
Să-ți dau și eu să se facă
Doar ni-or pomeni vr'odată
Scaunul episcopului
Spre lauda poporului
Și așa el cu popa acasă
Cu ochi la preoteasă
Și preoteasa cătră el
Ca și oaia cătră miel
Să iubesc ca toți în lume,
Cu dulceață de minune
Și așa unul cu altul
Pînă i-au știut tot satul
Cînd Petru de amoretat
La preoteasa a plecat,
Ziua în amiazăzit
La mîndruța de iubit
La fereastră la preoteasă
Că ia afară să iasă
De drag ei să-i dovedească

Că va să se prăpădească
Amorul ei l'a fermecat
Și Petru s'a împușcat
Plumbul cînd l'a nimerit
La pămînt și l'a trîntit
Din pept prin spate a eșit
Lumea toată a auzit
Lumea și că ce vorbește
De omul care iubeste
Că Petru a nebunit
S'a pușcat s'a prăpădit
Doctori cînd au aflat
Că Petru s'a împușcat
Fuga iei au alergat
Viața lui Petru a scăpat
Și 'n cîteva săptămîni
Petru face toate din mîni
Din mîni tot la el acasă
Ba și pe la preoteasă
Mai cu drag și cu iubire,
Acum mai ieșit din fire,
Dublu ei să se iubească
Ori amîndoi să se prăpădească
Preoteasa ca mai multa
Petru ca se-o asculte
Il seduce lingusește
Toate ca Doamne ferește
Că între ei e un deal mare
Ce nu-l poți trece călare
Nici pe jos și nici pe sus
Prin Petru lu Mitru Rus
E o cale de antic
Legate mai multe de o mîie
Cuvinte de dragoste
Cum gîndești că tot mai este
Pe antic toate scrisă
Care-i dracu paremisă
Mulțime de epistoale
Pomenite pe sub soare
De preoteasa toate scrisă
Lui Petru toate trimisă
La număr peste optzeci,
Cum parcă nici nu gîndești,
Cucule pasăre sură
Ce cînti vara prin pădure
Cîntă la noi în Bănat
Toate cum s'au întîmplat
Dar penele să-ți le adun
Și la nimeni să spuni
Că asta e lucru mare
Nu de spus la fie-care
Că Vlădica de-o afla
Pe popa l'o suspendă
Și eu cucule așa voi
Se rămîna între noi.

Bate vîntul peste țară
Preoteasa ese afară,
Și cu mama dascăliță
Pleacă în jos pe uliță
Și cu Nasti a lui Petru
Se duc toate trei la Petru
Că prin sat s'a fost vestit
Că Petru s'a prăpădit
Și acasă nu e nimă
Numai mița cu bătrîna
Care plînge să bocească
Și pe Petru îl jelește.

Frunză verde rupiă 'n șasă
Intră toate trei în casă
Se iau pe lângă bătrîna
Ca să pună pe cărți mîna
Pe care și le scriau
Cînd frătan și să iubeau
Cărți scrisă cu mare dor
De popoare la fecior.

Că alt cine de le-o citi
Bine de popa n'o fi,
Ori să lasă de popie,
Ori de draga lui soție,
Ascultați ce s'a întâmplat
Cînd în casă au intrat
Știți povestea a bătrînă
Ce se spune la fîntînă
La fîntîna basmelor
Is toți dracii în jurul lor
Și cari vreau apă se bea,
Pe toți și dracu îi ia,
Cînd nime nu se gîndește
Petru în ușa să ivește
Și atunci cucule dragă
Ce-mi sbori din creangă în creangă
Ușa nu or mai aflat
Pe fereastră or sburat
Ca o umbră ca un fum
Ș'or dat folomoc în drum.
Preoteasa mai cuminte
O sburat mai nainte
Dăscălița după ia
A sărit ca o cătea
Ș'atunci Nasti lu Novac
Ș'o dat purtelpam în cap
Și la urmă Petru Rus
O sărit cu craci 'n sus
De s'o strîns lume și țară
Ca să vadă ce-i afară,
Se cutremură pămîntul
Știe și Dumnezeu sfîntu
Ori 's turci ori 's tatar
Ori îi turmă de măgari
C'a fost larmă ș'o fost sfadă
În casa la biata babă
Iar creștini s'or crucit
De ele cum or fugit
Și în sobă s'or închis.
Și s'or pus frate pe rîs
Ș'or rîs porci ș'or rîs cîinii
Ș'or rîs tinerii, bătrînii
Ș'or rîs țara ș'o rîs satul
Ș'or rîs în bănat tot natul.
Și-atunci mine zi de loc
Ș'o cîntat la noi cu foc:

Frunză verde, verde ești
Preoteasa proastă ești
Că sări noaptea pe ferești
Ești frumoasă vedem bine,
Dar n'ai minte vai de tine
Că așa ții dragostea
De ride lumea de ea,
Dar și popa bine știe
Ce face draga soție
Dar se face că nu știe
Fiindcă ține la popie.
Popia lui-i fără spor
N'a fost pentru al nost popor
Să fi lăsat altor popia
Cari știu blagoslovia
Alt loc ar fi părinte
Pe la locurile sfinte.
În genunchi să te tîrăști
Mereu să te pocăiești
Pentru toate ce ai făcut
Mai bine nu te-ai fi născut
C'ai spart casele din sat
Multe familii ai ruinat
Dar acum blăstămul reu
A picat pe capul tău.

Astea cucule iubit
Am avut de povestit
Și te rog foarte ferbinte
Să le ții pe toate minte
Să le cînti vara în pădure

Cînd merg fete după mure
Și să spui tu dragă cuce
În tot locul unde ti duce
Ca să știe mic și mare
Șoada noastră întîmplare.

Las' pe mine.

— Cumetre Băuturescu, ași vea frag
vinul în sticle și nu pot, că n-am destule.
Nu poți să-mi ajuți?

— Ba da! Las' pe mine, că or fi 'ele
sticle destule.

În tramvaiu.

— Vezi, domnului cela cu burta mare
noi bărbații trebuie să-i fim foarte re-
cunoscători cînd părăsește locul ce-l o-
cupă.

— Pentru ce?

— Fiindcă dacă oferă locul său unei
cucoane, îl pot ocupa două deodată...

Poezii populare.

Trandafir depe cetate
Spunei mîndrii sănătate,
Sănătate că's departe,
Două dealuri ne desparte,
Două dealuri și o pădure
Și o cale de nouă zile.
Dari-ar Dzeu și ar da!
Dealul de s'ar surupa,
Pădurea de s'ar usca;
Să să facă dealul șes
Și calea bună de mers,
Cu mîndra să mă 'ntîlnesc.
Două vorbe să-i vorbesc,
Două vorbe, trei cuvinte
Să le ții mîndro aminte!

Înimioara mea!
Așa-mi vine une-ori
Să beau otravă, să mor,
Stau pe loc și mă gîndesc,
De ce să mă otrăvesc.
Bate-mă Doamne, să zac

Întro grădină cu mac,
Pe perină de bumbac
În brațele cui mi drag.
Bate-mă Doamne, să mor
Întro grădină cu flori
În brațele cui mi dor,
Că nam copii, ca să cresc;
Numai fete să iubesc!

Bade cum ți-ai îndurat
Pe mine de mai lăsat,
Ca pe o pasăre în gard,
La toți oamenii de sfat.
Nu mi-e ciudă, că te-ai dus,
Mi-e ciudă, că nu ai spus
Și nu mi-ai lăsat răspuns,
Cu cine să mă iubesc?
Tare să nu mă topesc
Și de știre nu mi-ai dat,
Înima mea-i cu bănat.
De știre nu mi-ai făcut,
Pîn'oi muri nu te uit,
Nici atunci nu ti-oi uita,
Că ti-o fost dulce gural
Am auzit din bătrîni,
Că-i mai bun gardu cu spini,
Garduri bune de scînduri late
Și copile de departe!

Cîte fete's cu cercei,
Toate așteaptă, să le iei;
Cîte fete's cu mărgele,
Toate's mîndruțele mele!

Cui îi trăbue nevoi,
Meargă după văduvoi,
Cui îi trăbue năcaz,
Meargă după om rămas!

Culese de V. Crișianu, stud.

Glumă-i, ori nu.

— Glumă să fie că-mi arunci păharul
ăsta de cap?

— Ba zău nu e glumă!

— Atunci ai noroc, că mie nu-mi plac
glumele de fel.

GLUME.

Studentul: Imi pare rău, doamnă, chilia asta îmi place mult, dar trebuie să renunț la ea, căci nu pot locui în ea avînd de vecin pe un profesor de pian.

Gazda: Dar de asta nu trebuie să vă temeți. Copii mei fac atîta larmă, încît nu veți auzi nici un sunet de pian.

✱

— Unchiule, cînd te văd mincînd, am o adevărată plăcere.

— Nu-i așa, draga mea! Și mai sînt oameni cari spun că eu nu-s în stare să fac cuiva vre-o plăcere.

✱

— Dar ia aminte fiule, risipa ta de bani, mă va duce încă la faliment. Ia-răși ți-ai comandat un costum care costă atîția bani cît plătesc eu pe un voiajor al meu, pe lună.

— Păi; n'ai decît să dai drumul voiajorului acesta, și s'a mîntuit socoteala.

Povăța bună.

Străinul: Te rog d-le, e încă departe pină jos în vale?

Tăranul: Jumătate ceas, domniso- rule — dar dacă voiești să te dai dea tumba pină djos, ajungi acolo în zece minute.

Un răspuns cum vrei să iei.

Școlarul: D-le profesor, ne-ai promis lecția trecută că ne veți vorbi despre creierul omului.

Profes.: Asta allă-dată. Acum am cu totul altceva în cap.

Dovadă.

— Fie-care are nevasta pe care o merită!

— Dar eu nu am nici una!

— Asta dovedește că tu nu meriți — nici una.

Disprețul pentru soacră.

— Dar ia spune-mi Ghiță, e soacra ta într'adevăr grav bolnavă, că o trimiți la Neapole?

— Voi să văd dacă se adeverește vorba: »Să vezi Neapole și să mori apoi!«

Cum e turcul și pistolul.

Învățătorul: Ipingescule, ești le- neș al dracului. Să știi că te spun la tată.

Ipingescu (al cărui părinte trăește din rente): Păi, domnule învățător, și tatăl meu nu face nimic.

Răspunsul copilului șiret.

Tata: Ionică, mama mi-se plînge că ai mințit-o. Nu ți-e rușine? Cînd eram în aceeași vîrstă cu tine, n'am mințit.

Ionică: Dar de cînd tălico ai înce- put să spui minciuni?

Femeia și secretele.

El: Zău, eu nu vă pot pricepe, cum voi femeilor, nu sînteți în stare să păstrati nici un secret.

Ea: Păi să vezi pentru ce: Noi împărțim secretele în două feluri, în secrete cari nu prețuiesc atîta ca să păstrezi tăcere în jurul lor, și în secrete cari sînt prea prețioase ca să fie trecute sub tăcere.

Poșta Redacției.

Petru Radulovici, june morar în Caransebeș. Frace Pietre! Prăcum vi- diem, nu-ți umblă baș bine roata morii, că nu cauți de măciniș, ci te-ai pus, să culegi versuri: »din cărți bătrîne!« — Ei, vedzi, frace, așa nu ne jucăm de »țaitungu«. — Cicește tu bine și cît de mult, cărțile bătrîne și învață din ele, să te mai luminezi la capul cel plin de faină, dar nu scoate din ele vîersurile, ca să ni-le trimiți nouă; că le știm noi lua — dacă vrem! — Versurile:

»Mult părea frumoasă
Scumpă draga mea,
Noptile geroase
Lingă poarta ta!... Și:
»In zădar alerg pămîntul,
In zădar mă ostenesc,
Chipul tău în tot momentul
Inaintea mea-l privesc!« etc.....

Sînt versuri de pe vremea, cînd pe moș Cucu îl legănam în — troacă! — Dacă ești morar, caută să faci faină bună. Dacă vrei să faci și versuri bune: deschideți capul și ascultă ce cîntă și des- cîntă poporul — din capul lui — și a- celea ni-le trimete — nu din cărți! — Atunci publicăm! — Chiamă-ți deci po- milarii la sfat, ascultă ce povestesc ei și cum cîntă: acestea le scrie și ni-le trimete și Cucu te va atinge, — în semn de binecuvîntare, — cu aripa dreaptă la frunte.

Ghicitoare.

I.

Trei bărbați și trei femei,
Pe a treia s'o cauți unde-i?

Căutați-o.

II.

Se ceartă tinerii soți,
Găsește-i și tu de poți.

Căutați-i.

Redactor responsabil: F A G U R E.

Comediant fără păreche

I.

Opla

II.

Dopla!

III.

Hoppla!